Broj istisaka iznosi 16.000

God. II.

Br. 6.

Naša Gospa Lurdska

Mjesečno ilustrirano glasilo

Majke Božje Lurdske,

BLAGOSLOVLJENO

OD SV. OCA PAPE, PIJA X.

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva.

Odgovorni urednik:

O. Bernardin Škrivanić, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati

Ocu Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.

RIJEKA.

„Po Mariji k Isusu!"

Kat. tiskovno društvo. Rijeka. 1909.

DAROVI
ZA
Spomen - Zastavu.

Još malo i čas će našega odlaska kucnuti... Vrijeme netragom bježi, pa će prije no se misli osvanuti zora 9. kolovoza, kad će više stotina ponosnih sinova i vrlih kćeri istina patničkoga, ali junačkoga našega Naroda, ostaviti svoju ljubljenu grudu i poletjeti k Spilji, gdje je Bl. Djevica izričito izrazila želju, da joj *tamo* narod dolazi u procesiji.

Kako već javismo, marljive i vješte ruke rade oko *Spomen - Zastave,* koja će sigurno i svojom ljepotom i uspjelom izradbom služiti na čast hrvatskome Narodu.

Zastava će biti dragocjena i sjajno ukrašena, pa je sveta dužnost svakoga Hrvata — katolika, da doprinese svoj milodar za njenu izradbu.

Katica Šimčić . . . . 1 kr.
Marija Hoić uz poklik: Slava prečistome Srcu Marijinu . . . . 3 „
N. N. iz Novoga moli milu Gospu, da blagoslovi kat. štampu i kat. novinare . . . . 2 „
N. N. iz Novoga . . . 1 kr.
F. Ružić uz natpis: Majko Milosrgja budi mi spas . . . . 1 „
M. Ružić . . . . 1 „
Ivka Ružić . . . . . 1 „
M. Čargonja uz molbu miloj Djevici Lurdskoj, da spasi Hrvatsku . . 1 „
I. Milčetić . . . . . . 1 „
Ana Benović, M. Benović, J. Duroković, Luka Rebuš, Terezija Krvarić šalju milodar Gospi Lurdskoj, da ta moćna Djevica očuva hrvatski narod od prevejanih „*Pokretaša*“, koji dolaze k puku u ovčjoj koži, dok su iznutra grabežljivi vuci . . . . 4 „
Veleč. gosp. Nikola Mikić uz poklik: Slava „lijepoj Kćeri Neba“ — Mariji . . . . 4 „
Društvo sv. Krunice 2 „
N. N. iz Feričanca, da mila Djevica Lurdska ojača i okrijepi kat. mladež u njezinome radu za Boga i Hrvatsku . 2 kr.
Tomo Boljkovac sakupio od siromašnih, no pobožnih i plemenitih osoba . . . . 2 „
Ivana Kružić . . . . . 1 „
M. Majer daruje rado predragoj Gospi, samo je moli, da joj spasi njezinu kći . . . . 2 „
M. Mašina daruje svoj milodar uz poklik: „*Živila kat. Dalmacija*“! . . 2 „
Stanka i Ivan Ivanho mole od Božanskoga Srca Isusova zdravlje i daruju . . . . 2 „
Marijan Galović želi, da drugo hrv. hodočašće bude što sjajnije i mnogobrojnije. U duhu će mu prisustvovati i moliti za što ljepši uspjeh 1 „
Katica Vargić, neumorna i žarka štovateljica M. Božje Lurdske, sakupila u Bošnjacima 3 „
Tomo Radić šalje za Zastavu, što će je Hrvati prikazati u Lurdu . 2 „
Fr. Kalist, trapista iz Banjaluke šalje . . . . 2 „
Vinko Jambrešić uz uzdah: Majko Marijo, spasi me! . . . . 2 „
Katica Kolić za Spomen

Godina II. RIJEKA, dne 6. lipnja 1909. Br. 6.

Urednik i izdavatelj:
O. Bernardin Škrivanić,
Provincijal Kapucina.

Mjesec Presvetoga Srca Isusova.

Po Mariji k Isusu — iza Mjeseca Marijina, evo nam mjeseca posvećena Presvetome Srcu Isusovu. K Sinu dolazimo po Majci — k Isusu po Mariji. — Kao što mjesec Svibanj, tako isto i mjesec Lipanj svi pravi kršćani sprovode u molitvi i sabranosti slaveći Božansko Srce Isusovo srdačnom pjesmom i toplim uzdisajima.

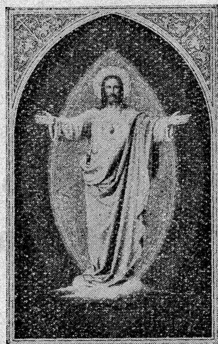
Blagdan Presvetoga Srca Isusova utemeljen je u Crkvi na želju samoga predragoga našega Spasitelja.

Bilo je g. 1675. u osmini Tjelovskoj. Neka je pobožna redovnica molila u kapelici svoga samostana, u gradu Pareju, kad joj se najedanput u čarobnome svijetlu prikaza mili Isus, pa pokazavši joj svoje Srce, iz kojega su, kao iz sunca odsijevali sjajni trakovi — reče joj:

„Gle ovo Srce, koje je toliko ljubilo ljude koje ništa nije zanemarilo, da mi pokaže svoju ljubav; a namjesto zahvalnosti primam samo neharnost... Evo zašto

hoću, da prvi petak iza Tjelovske osmine bude posvećen štovanju mojega Srca".

Drugiput je Božanski Otkupitelj rekao Bl. Mariji Alakok — tako se zvala ta sveta redovnica: „Obećajem ti u prekomjernome milosrgju svoga Srca, da će svemoguća ljubav Njegova udijeliti milost konačne pokore svim onima, koji se budu pričestili za devet prvih petaka izasebice, da ne će umrijeti u nemilosti njegovoj i ne primivši svete Sakramente, Božansko srce moje bit će im naime sigurno utočište u tome posljednjem času".

Milostivi nam je dakle Isus sam pokazao način, kako da štujemo Njegovo Presveto Srce i kako da Mu doprinašamo zadovoljštinu za nanesene Mu uvrede, a taj je *česta sv. Pričest.*

On želi, On hoće, da se pričešćujemo svaki prvi petak u mjesecu, i tako mu ljubav ljubavlju uzvratimo. Najljepši dar, najljepši cvijetak i najjači dokaz naše ljubavi prema Njemu bit će obećanje, — koje bi morao svaki štovatelj Marijin učiniti na Blagdan Njegova Presv. Srca — da će se svaki prvi petak skrušeno ispovjediti i pobožno pričestiti.

I doista ne ima sigurnijega sredstva, da ostanemo vjerni i u najtežim napastima svome Bogu, nego da često primamo u svoja prsa: „*Kruh jakih*". U sv. Euharistiji i u sv. Ispovijedi mi ćemo uvijek naći snage i sile, koja nam je potrebita, da odolimo nasrtajima tijela, svijeta i sotone.

Nastojmo takogjer, da kroz čitav ovaj mjesec pročitamo štogod o Božanskome Srcu Isusovu, izmolimo svagdano Litanije Njemu u čast i prikažimo Mu sva naša djela kao naknadu za velike uvrede, koje Mu nezahvalni svijet nanosi.

Često podignimo svoj um i srce k Bogu i uzdahnimo: *Presveto Srce Isusovo, smiluj nam se! (100 dana oprosta) — Bezgrješno Srce Marijino, moli za nas! (100 dana oprosta) — Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu Tvome! (300).*

Svetac čitavoga svijeta.

Tim je značajnim naslovom počastio veki Papa, Leo XIII., sv. Antu, kojega pravom nazivlju «*dikom Reda Franjevačkoga*» i «*korabljom sv. Pisma*».

Pa doista Njegova se slava i ime pronosi čitavim svijetom. U njega pomoć traži staro i mlado, bogato i siromašno, plemenito i priprosto, i to ne samo kršćani, nego čak i inovjerci. — Tko da ispripovijedi ona čudesa, što ih ovaj veliki Svetac po cijelome svijetu tvori, one milosti, što ih vjernici po Njegovu zagovoru od Boga primaju, one čudnovate pripomoći, što ih On ljudima u raznim potrebama pruža?!

Sveti Ante, moli za nas!

Svjedoci njegove moći, očevici njegova zagovora bili smo i mi, Kapucini na Rijeci, već toliko puta tečajem gradnje naše nove Crkve. U času skrajne nužde, kad bi sva sredstva bila iscrpljena, *pa bi se moralo skoro obustaviti gradnjom* — čitava bi obitelj redovnička pala na koljena pred Njegovu sliku. I već tečajem Devetnice ili na svršetku nenadano bi pritekao u pomoć mili naš Svetac svojoj braći u potrebi.

Što je najznačajnije, ne bi nam pružio malu svoticu, nego poznavajući velike potrebe, došao bi nam u pomoć obično znatnom svotom, tako da je obitelj za koji mjesec bila mirna.

I tako se sveti Anton, veliki štovatelj Gospin na zemlji, vazda pokazao močnim zagovornikom na nebu,

kadgod se radilo o slavi jake Zaštitnice Franjevačkoga Reda.

Pod zaštitu sv. Josipa i Njegovu stavit ćemo i drugo hrvatsko hodočašće u Lurd, da nam na tome dugom putovanju bude i ove godine srećan i blagi Čuvar i Provodić do slavna Svetišta Gospe Lurdske, a onda da nas opet natrag dovede zdrave i vesele — do sretne Padove, gdje ćemo Mu kao i lanjske godine gromkom pjesmom i usrdnom molitvom zahvaliti na svim udijeljenim dobročinstvima.

Slava i čast velikome Padovanskome Čudotvorcu!

Za drugo Hrvatsko hodočašće.

Naš Oglas i poziv, koji smo upravili u posljednjem broju, da se naime ne kasni s prijavom i upisivanjem, bio je uvažen od svih onih, kojima je na srcu uspjeh hodočašća i koji su, kao nekaka Betlehemski Pastiri, rekli: „Hajdemo, da vidimo to čudo, što se u Betlemu dogodilo!"

Skoro ne progje dan, a da se nekoliko hodočasnika ne prijavi i ne upiše med četu, koja će pred čitavim svijetcm posvjedočiti, da sinovi „Predzigja Kršćanstva" niti najmanje ne zaostaju u ljubavi i odanosti prema Prečistoj Djevici za svojim pradjedovima.

Vrlo smo zahvalni onim plemenitim i neumornim trudbenicima slave Marijine, koji regbi smatraju svojom najsvetijom dužnošću, da jave našem Uredništvu uspjeh svoga rada, svojih žrtava, svojih napora. — Prema vijestima, koje primismo iz Osijeka, Zagreba, Megpimurja, Varaždina, Omiša, Dubrovnika, Vukovara, Sarajeva, Vareša, Senja i Veprinca (Istra), već je skoro sigurno, da će broj učesnika biti sigurno veći od prošle godine.

Mi na Rijeci megjutim ulažemo sve svoje sile, da Putni Red i uopće sve, što se tiče Organizacije i Vodstva, bude bez prigovora i upravo uzorno.

Oko Spomen-Zastave, koja će stajati 2000 kr., radi se najozbiljnije; znakovi, koji će uz hrv. troboju resit prsa hodočasnika, već su dovršeni. Organizator je takogjer najavio dolazak Drugoga Hrv. Hodočašća Presvij. gosp. Šepferu, Lurdskome Biskupu, te je preporučio njegovoj naklonosti i dobroti drugo naše hodočašće, koje je prošle godine toliko zadužio svojom susretljivosti i prijaznosti.

Kako se iz ovo par redaka vidi — hvala dragoj našoj Gospi, sv. Josipu i sv. Anti — zaštitnicima hodočašća — pripreme oko Hodočašća glatko teku, pa se možemo nadati sjajnome uspjehu. Naše pak prijatelje i sve one, kojima je do uspjeha Hodočašća, umoljavamo, da ne prestanu i nadalje opominjati narod i stavljati mu na srce, da ne kasni s upisninom.

Neka se ne ponovi ono, što se zbilo prošle godine, kad je na Organizatora toliko prijava brzojavnih stiglo — dakako par dana prije odlaska — da je skoro polovinu prijavnika morao odbiti.

Rok za upisivanje traje do 18. srpnja, ali neka — još jedanput svima toplo na srce stavljamo — niko ne čeka posljednji čas. Netom se tko prijavi, mora poslati 30 kr. Ova će mu svota biti povraćena u slučaju, da ne bi mogao bilo s kojegamudrago uzroka putovati, ali istom onda, ako to bar 12 dana prije odlaska javi.

Cijena za prvi razred: 460, za drugi 360, za treći 260.— Tko žali kakovih naputa, neka se obrati na našega Urednika.

Svetkovina sv. Petra i Pavla.

(Dne 29. lipnja.)

Na vječne uspomene vrijedni dan dne 29. lipnja g. 67. poslije rogjenja Kristova bila su izvedena ne na slobodu, nego na mučeničku smrt dva sijeda muža. Petar iz Betsaide morao je slijediti vojnike na brežuljak Vatikan, gdje ga osudiše na sramotnu smrt križa.

Jednu je samo još prošnju imao osamdesetgodišnji plemeniti starac, i to, da ga razapnu naglavce, jer je sebe ribar apostol smatrao nevrijednim, da bude raspet, kao što je bio njegov Gospodin i meštar Isus Krist. Prošnju su mu uslišali i Prvak Apoštola i Pastir jaganjaca i ovaca u strašnim mukama zamijeni vremenito življenje s vječnim veseljem. Marcel, njegov vrijedni prijatelj i pratilac, pokopao je sveto truplo na onome mjestu, gdje se sada prema nebu diže najkrasnija crkva cijeloga svijeta, crkva sv. Petra.

Pavao iz Tarza, slavni apoštol svijeta nije istina bio razapet, ta cio mu je život poslije obraćenja bio težak križ, na kojem je bio s Kristom raspet, ali mu zato bude *«kod triju zdenaca u ulici Lauretinskoj»* na putu u Ostiji otsječena glava, te bude zakopan

Mučenička smrt sv. Pavla.

na mjestu, gdje se sada diže prekrasna bazilika sv. Pavla.

Pobožna predaja pripovijeda, da je od tijela, odrubljena glava, triput odskočila od zemlje i da su usta svakiput rekla presveto ime *Isus. Na mjestima,*

kamo je glava pala nastala su tri vrela, iz kojih i dandanas teče živa, bistra voda.

Tako je dovršio slavni Apoštol svoj život, iza kako je kroz 34 godine radio za svetu stvar, neizmjerno za nju učinio, neizrecivo mnogo pretrpio. Bio je osam puta bičevan poradi svoga Učitelja sedamputa vezan u okove, jedanput skoro do smrti kamenovan. Pavao je više nego li ostali sveci pokazao, kako su sjajnim krepostima obdareni ljudi, za kako su veličanstvena i čarobna djela stvoreni svi oni, koji se dobro služe s milostima, koje im je Bog dao.

Oh! kad bi *«Apoštola naroda»*, velikoga Taržanina, svi čitatelji našega listića uzeli za uzor i izgled u svome radu za Boga, za spas duša i za pobjedu Crkve svete! Oh! kad bi mi svi tako življeli, tako život svoj sproveli, da bi pri svršetku života našega mogli s njime reći:

«Dobru borbu izvojevah, trku svrših, vjeru sačuvah; u ostalome meni je pripravljen vijenac pravde, koji će mi dati Gospodin, pravedni sudac.“

Molitva sv. Pavlu za uništenje zle štampe.

(Svaki, koji jedanput na dan izmoli ovu molitvicu dobiva 300 dana oprosta. Sv. Otac, Pijo X., dne 10. prosinca 1908.)

«O preslavni Pavle, koji si toliki trud uložio da u Efezu iskorijeniš knjige, koje su mogle pokvariti duh vjernika, deh udostoj se molimo te baciti na nas svoj milostivi pogled. Ti vidiš kako bezbožna i pokvarena štampa danomice nastoji, da iz srdaca iščupa dragocjeni dar Vjere i neporočnost života. Rasvijetli sveti Apostole, srdačno te molimo, tolike pokvarene pisce, da već jednom prestanu škoditi dušama svojim krivim naukama i svojim himbenim podvalama; daj da zamrze na zlo, što ga nanose odabranome stadu Isusa Krista; a nam svima isprosi milost, da vazda poslušni glasu vrhovnog Poglavara, ne čitamo nigda pokvarenih knjiga, nego da nasuprot nastojimo čitati i koliko nam moguće širiti onakove knjige, koje svojim spasonosnim naukom imaju svrhu, da promiču veću slavu Božju, da uzvisuju Njegovu Crkvu i traže spas duša!»

Najnovije izdanje „VJENČIĆA“.

Bit će naskoro godina dana, što je mala, nestašna molitvena knjižica **„Vjenčić“** čiji je omot krasila lijepa slika mile Gospe, koja se štuje u našoj lijepoj Kripti, prviput ugledala svijetlo. Tiskali smo je u 20.000 istisaka. Iza 8 mjeseci više nije bilo niti jednoga **„Vjenčića“** u našim rukana. Megjutim su narudžbe, neprestano stizale. Hoćeš ne ćeš trebalo ga je dakle opet tiskati.

No što, da u njemu promjenimo, što da umetnemo, što da izostavimo! Izostavljati ne ćemo ništa, a umetnut ćemo nekoliko ljepših molitava koje će narodu još milijim učiniti i onako njemu omiljeli **„Vjenčić.“** Pri tome sam se dobro sijećao, što mi je rekla neka odlična gospogja iz kršne naše Dalmacije, kad sam joj, pred koja četiri mjeseca, pružio kao uspomenu **Vjenčić: „Eto za takovim sam ja knjižicama, koje su odregjene za samo jednu pobožnost, uvijek čeznula! Takove sam malene molitvenike neprestano tražila!**

U njemu dakle ne ima, a i ne smije da bude velikih i znatnijih promjena, jer bi se tada povećao, a naš narod ljubi malene, zgodne knjižice.

Takav je upravo **„Vjenčić!“**

Eto zašto se mi čvrsto nadamo, da će svi štovatelji mile Gospe Lurdske *i ovo najnovije izdanje objeručke primiti,* oni će ga primiti i zato rado, jer je on isključivo posvećen pobožnosti toli mile i drage Pirenejske Djevice, kao i radi toga, što će ga Predobra Majka Marija blagosloviti, a Ona će sigurno baciti na nj svoj milostivi pogled, jer je i njemu cilj, da čitav junački i vjerni Hrvatski narod privede k Isusu — Njezinome Božanskome Sinu — po Njoj — slatkoj, miloj našoj Majci Mariji.

Cijena je za:

10	komada	**s poštom**	1	kr.	80 fil.
25	„	„	4	„	50 „
50	„	„	9	„	—
100	„	„	18	„	—
200	„	„	36	„	—
300	„	„	54	„	—
400	„	„	70	„	—
500	„	„	88	„	—
1000	„	„	176	„	—

Najnovije izdanje **„Vjenčića“** natkriljuje u svakome pogledu sva dosadanja izdanja: papir je mnogo finiji, slova krupna i čitljiva, a omot ukrašen sa četiri boje. — Mi se pouzdano nadamo, da če svi štovatelji Presvete Djevice uložiti sve svoje sile, da u što većem broju med puk prošire i tako ne samo doprinesu slavi drage Gospe Lurdske, nego takogjer pomognu gradnji naše nove Crkve na Rijeci.

A ona još uvijek traje!...

Mjesec ne haje, što pas laje...

Voltèr, jedan od najbezbožnijih neprijatelja sv. Crkve, umro je strašnom smrću god. 1778. On je u svojoj nadutosti izlanuo ove riječi: «*Za 40 god. Ime se Kristovo više ne će ni spominjati u svijetu*»! Već je prošlo 130 godina od toga glupoga i drzovitoga proročanstva, a Ime Isusa Krista ne samo da nije uništeno i izbrisano sa lica zemlje, nego se ono slavi i spominje po vasionome svijetu većim slavljem i počitanjem no ikada.

Hvala ti! Od srca ti hvala!...

Pred nekoliko je tjedana najveći kat. Francuski dnevnik **„Križ“** objelodanio članak, gdje se opisuje tobožnji dolazak Volterov u Prijestolnicu Francusku, Pariz. Znajući, da ćemo ugoditi našim vrijednim čitateljima, donosimo taj članak skoro doslovce. Da bude još zanimljiviji i ugodniji, popratili smo ga sa par slika.

. . . .

I sotona, iza kako je nekoliko časaka razmišljala, reče: „Neka ti bude!... Budući da je Uskrs, dozvoljujem ti, da se od mene udaljiš za 24 sata..."

Volter otvori usta, te će svome gospodaru Luciferu: „Hvala ti! Od Srca ti hvala!..."

I zadovoljan protare svoje stare ruke, tako da su mu sve kosti pucale. Vrata se paklena otvore, a moj ti se zloglasni starac nagje na zemlji usred Pariza.

* * *

To ga veoma obradovalo!... Pogleda lijevo i desno, i odmah se snagje. Evo gle stare Sene (1)!... Ono onamo je trg *Prevrata,* gdje je toliko glava poštenih ljudi po mojem nalogu odsječeno... Tu s lijeva je Kraljevska Palača... Ali kaka je ovo nova ulica?...

Evo gle stare Sene!...

Natakne si naočale i čita: *„Kazališni trg"...* Vrlo dobro! Sad znam, što su učinili: *srušili su crkvu sv. Roka, a na njezinome mjestu podigli kazalište... Izvrsno! U ostalome više ne*

(1) Rijeka, koja protiče Parizom.

bi smjelo biti niti jedne crkve u Parizu. Najedanput napne svoje dlakave uši... Iz daljine dopiru do njega veseli glasovi zvonova sa strane Oksroa! Din!... dan!... don!... zatim opet sa strane sabornice... a onda opet regbi sa strane Luksenburga... Doskora navrvi narod sa svih strana: sa sjevera, s juga, s istoka i sa zapada... A povrh svih onih glasova sa raznih strana, razlijegao se duboki glas, kao šum rijeke sa visočine Montmarske. (2)

... Što to tamo zvoni?. Zapita Volter nekoga mladića, koji je po poslu prolazio...

Pripazite malko na ovoga siromašnoga starca...

— Što zvoni?...

— Možda slave svetkovinu u čast božice Razuma?...!!!

— Jer napokon... nema više crkava?...

Mladić ne odgovori ništa, nego se približi redaru, te mu reče:

— *Pripazite malko na ovoga siromašnoga starca... rekao bi, da mu moždani nijesu u redu!...*

(2) Mučeničko brdo, na kojemu ponosito diže svoje čelo glasovita Bazilika Presv. Srca Isusova.

* * *

Volter progje trgom i evo ga najedanput pred crkvom sv. Roka:

«A gle, još je ipak tu!»

Bilo je u jutru... jednoga krasnoga, vedroga i svježega travanjskoga jutra. Starac htjede znati, žasto su upotrijebili ovu nekadanju crkvu...: za Muzej? za slobodozidarsku ložu?... za klub?..

Polagano se uspne, dok su njegove kosti pucale u zglobovima, i hoće da unigje na vrata.

Ali to je nemoguće, toliko je svijeta u ogromnoj zgradi!

Volter se propinje na svojim dugim prstima...

To je sigurno radi glazbe...? Uvijek se krasno pjevalo u crkvi sv. Roka. Ipak nije tako, orgulje ne odjekuju u prašnim svodovima.

Volter se propne na svojim dugim prstima preko glava, spazi iz daleka dva svećenika, koji su dijelili sv. Pričest velikome i pobožnome mnoštvu.

— Braćo draga — reče treći svećenik, koji je došao u pomoć onoj dvojici da im bude lakše — molim vas, da bi dolazili s jedne strane, a vraćali se s druge. I kroz čitavo po sata vidje Volter, gdje dva svećenika neprestano podižu novu Hostiju, da je dijele narodu, koji je još uvijek pridolazio, izgovarajući one svete riječi: *Tijelo Gospodina našega Isusa Krista sačuvalo dušu Tvoju za život vječni! Amen.*

Stari istrošeni zubi zaskrinuše u svojim čeljustima, a moja ti se mudračina obrne, pa put po pod noge.

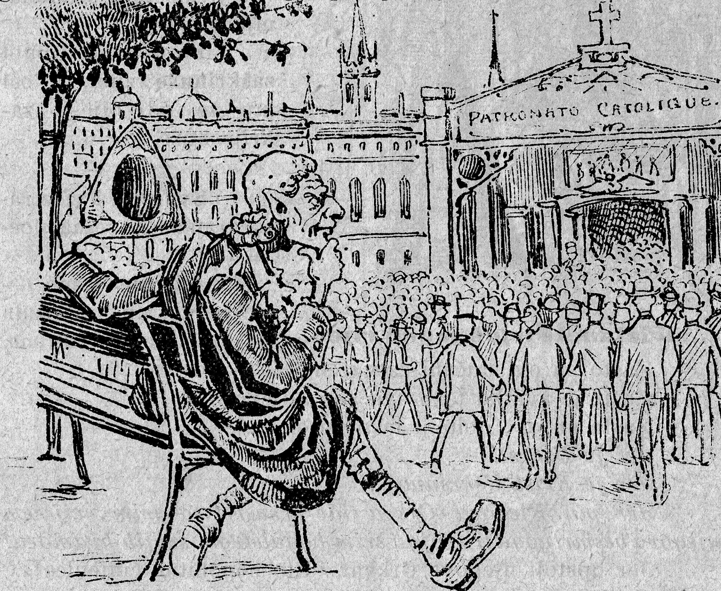
* * *

Ja svakako treba da budem na čistu! Crkva je morala bez pomilovanja poginuti već u mome vijeku rastočena svojim glupostima kao crvima. To sam ja rekao... i stoput opetovao

već prije neko sto godina... Što sam vidio u sv. Roku, ne znači još ništa... Da vidimo, kako je drugdje!...

Pospješi korake i obagje deset crkava u deset različitih dijelova grada. Deset je crkava bilo puno dupkom puno svijeta, kao šipak zrnja.

Volter umoren sjedne na klupu i sav zabrinut podupre glavu rukama. Kada je opet podigao glavu, opazi pred sobom

Volter umoren sjedne na klupu...

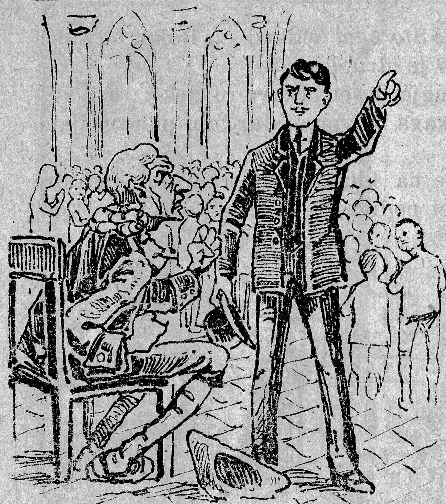
jednostavnu zgradu, na kojoj su sa velikim slovima bile napisane riječi:

Katoličko društvo.

— To je nešto nova, vida dimo, što je!...

Ovaj put si ipak sretno nagje jednu stolicu izmed nekoliko stotina mladića i velikoga broja školske djece. Opazi, da su nekoja djeca rastrešena. Tada se nabaci jednom od onih pakosnih poruga proti vjeri, koje su negda kod mlade gospode pobugjivali veliki ljudski obzir.

Samo nekoliko svjetovnih dječaka, koji su prisustovali sv. Misi, obazre se natrag na ovoga čovjeka, koji je mrmljao ove neslane riječi. Kad je htio nastaviti, jedan se odrasli odijeli od svojih, pa približivši mu se reče:

...ali izlanete li još jednu riječ...

«Ovaj put vam ne ću ništa reći, jer ste star pa možda već i izgubili pamet, ali izlanete li još koju riječcu, pokazat ću vam vrata!

...Jeste li me razumjeli?...»

Po dvanaesti puta zaškrinuše zubi, a oči mu se od bijesa zakrijesnuše.

* * *

Sve više i više razočaran nagje se na pločniku.

Ali gle tamo — baš u ovoj ulici posvuda se opaža slava Uskrsna.

Zašto su ovi dućani zatvoreni?...

Zašto je svatko tako svečano odjeven?...

Zašto su ove obitelji tako vesele?...

Jer je Uskrs!...

Jer je Krist Uskrsnuo!...

Jer mu Njegova Crkva ide u susret sa svim cviječem njegova besmrtnoga travnja i svim bogatstvom svojih hramova!

Jer opstoji njegova Crkva!... Eto nepobitne činjenice!...

Ona traje — starodrevni hrast, zasagjen od Boga, kojega žile uvijek tjeraju nove sokove, novu jakost, svježe sile, koje okrijepljuju, osvježuju sve naraštaje!

I tako ona ostaje uvijek ista!...

Ona, koju je nekada on poznavao! Ona opstoji u svem svojem jedinstvu! Onaj *Vjerujem*, kojega je čas prije pjevao čitav narod, pjevali su ga i u njegovo vrijeme.

...Nijesu mu pridodali... nijesu mu oduzeli... a ma ni jedne jedincate riječi. Ona opstoji u svojoj uzvišenoj ljubavi... u svojoj tvrdoj vjeri u drugi život... u život, koji će trajati kroz sve vijekove i napunjati nevine duše radošću, kojoj ne će biti kraja ni konca!

Čudnovato!... Čudnovato!... Mrmljao je Volter. Uzaludno se govori čovječanstvu: *Ne smiješ, da podigneš tvoje čelo prema zvijezdama i prema vedrome nebu...*

* * *

Ponajprije ne ima više zvijezda... nema više plavetnoga neba... govori bezbožnik.

Ti si ovdje samo da jedeš, da radiš, da probavljaš i da krepaš!...

I to je sve tvoje blaženstvo, to je tvoj cilj, tvoja posljednja svrha, tvoje sve.

Ali čovječanstvo ne će da čuje ništa o tome.

Usprkos svemu ono željno gleda prema zvjezdanome nebu... Ono sanja blaženi sanak gledajući, kako se zvijezde jedna za drugom rasvijetljuju i kako svakoga dana usta bez prestanka opetuju:

Vjerujem u Tebe, o tajinstveni Bože!

Čudnovato!.. Čudnovato!..

Ja vjerujem u život vječni!...

Vjerujem, da ću uskrsnuti u svome tijelu posljednji dan! Vjerujem, vjerujem i ne ću biti postigjen!...

Pa ipak je on, Volter, toliko radio da uništi ovu vjeru u svijetu.

Zar nije on dosta kleveta i poruga izrigao? Nijesu li svi njegovi pristaše poslije njega tako radili?

I na bulevardu (1) se Volter zaustavi... Opazio je kiosk, (2) koji ga je privlačio. Sasvim u redu!... Evo ti svakoga smrada i gada... Sam ja ne bih takova šta izrigao!

Ali i tu... dapače i tu opazi Krista malko u sjeni kao u Nazaretu... nu ipak očekujući čas, kad će se pokazati očito u javnome životu... očekujući svoju uru.

Slučajno otvori grbavi starac jedne novine, kad jako usklikne: „*Ta to je ipak previše*“! Oglasivalo se u njima svečanost beatifikacije Djevice Orleanske... siromašne Kćeri puka, koju je on toliko htio za uvijek osramotiti pred svijetom.

---

(1) Široka ulica zasagjena stablima.

(2) Mjesto, gdje se prodavaju novine.

Pa eto i nje, (Djevice Orleanske), gdje se ukazuje u neodoljivome čaru...

Pa eto i nje, gdje se pored svih pogrda i kleveta ukazuje u neodoljivome čaru i milini sa svojim barjačićem, na kojem se čitaju riječi: *„Isus — Marija“.* Priregjivali su se

bezbrojni vlakovi, koji su imali odvesti tisuće i tisuće njezinih zemljaka k slavi u Rim, gdje se nije našlo dosta mjesta, da primi sve hodočasnike. A i u nekim drugim novinama: „Križu“ čitali se bogati milodari za kapelu u čast Ivane Arške i sv. Mihovila na brijegu Mučeničkom u novom hramu, koji se veličanstveno uzdiže nad čitavim Parizom, a kojega on nije poznavao!

* * *

Bio je to posvemašnji poraz za bezbožnoga starca, koji je posvuda, kamo je došao, gledao, gdje se kumir bezboštva pomalo ali stalno ruši, a Kristova Crkva od dana u dan sve

„Za četrdeset godina Krista se više ne će ni spominjati“...

više napreduje, cvijeta, diže se i očekuje blaženu zoru, kad će sa svojim Božanskim Utemeljiteljem u uskrsnuću probugjene kršćanske svijesti slaviti veliki dan slavlja.

Ali kad je Volter opet došao pred sotonu-čuvara na vrata paklena, začu sa sviju strana porugljivo psikati onu poznatu rečenicu: *„Za četrdeset godina Krista se više ne će ni spominjati“.*

Cir - Valsorim.

U LURDU.

I opet hrle... — Brojke... Prvo ovogodišnje ozdravljenje... — Vrijeme najbolji svjedok... — Kći Belgijskoga kralja u Lurdu...

Ni dalečina, ni tegobe putovanja, ni troškovi, koji su time skopčani ne mogu zaustaviti, ne mogu zapriječiti ljubav kršćanskoga puka, da pohiti k miloj Gospi, da padne na koljena pred Spiljom i da srdačnom molitvom i pjesmom slavi premilostivu Djevicu i Majku svoga Spasitelja. — Netom je osvanuo Svibanj sa svojim zelenilom, svojim toplim zrakama, svojim cvrkutanjem ptica i gle već se narodi sa sviju stranu maknuše i veseli krenuše put novoga Jerusolima, da gledaju na svoje oči čudesa i da se već na ovome svijetu naužiju nebeskih raskoši.

Kako se dakle gorko prevario onaj Francuski državnik, koji je pred neko 40 godina rekao, da su vremena za hodočašća minula i da ona više nijesu u običaju kod narodâ! On je jadnik mislio, da će čovječanstvo, puk kršćanski, ostati gluh na poziv Djevičin, na želju „lijepe" Gospe, da Joj se sagradi crkvica i da Joj narod dolazi u procesiji, pa glè, kako su ga činjenice, vjera i ljubav katoličkih naroda utjerala u laž, kako ga osramotila!...

Narodi hrle sa svih strana.

U Svibnju je kojih 50 tisuća hodočasnika slavilo predobru Mariju gromkim i skladnim pjevanjem i toplom molitvom. Bilo je tu već hodočasnika iz Njemačke, Belgije, Švajcarske, Spanjolske; Engleske i Holandije. Ovi su posljednji svojom vjerom i pobožnim ponašanjem sve zadivili.

Prošle godine stiglo je u Lurd 1 patrijarha, 38 nadbiskupa, 131 biskup, 4 kardinala. Ovi crkveni dostojanstvenici zastupaju sav kat. svijet, jer su doista nekoji iz najudaljenijih krajeva.

God. 1908. otslužilo se u Lurdu 95 tisuća sv. Misa, dok 1907 tek 40. God. 1908 porazdijelo se preko **milijon** sv. Pričesti, a god. 1907 415 tisuća. —

Nijesu li dakle smiješni oni, koji sad pod ovom iz-likom, sad pod onom, hoće da narod odvrate od Lurda? Tà ne vide li ti sljepci, da kad Isus tvori baš tamo toliko čudesa, On to čini tom nakanom, da privede što više kršćana svojoj Božanskoj Majci i tako ih spasi? Što istom, da rečemo o onim šu-pljim glavama, koji vele, da je Lurd bajka i da je Bernardica — to angjeosko dijete — bila luda?! Jeli moguće, da na riječi jednostavna i priprosta djeteta svake godine tolika mnoštva hrle u Lurd — kad tu ne bi bilo prsta Božjega?

Veseli smo i to vrlo veseli, što svojim mnogo-brojnim čitateljima možemo javiti **prvo** ozdravljenje, koje se ove godine zbilo, a koje je konstatovao liječnički Ured. U nekojim smo novinama čitali, da je zbilo više ozdravljenja, ali mi donosimo opis samo jednoga, budući da Ured u Lurdu još nije izrekao svojga suda o ostalima.

Evo vjernoga prijevoda opisa, koji je izdao spomenuti Ured:

Gospogja Bolan, stara 38 godina, pretstavila nam se, dne
8. svibnja 1909 u Liječničkome Uredu. Tu nam je izjavila, da
je bila sasvim zdrava sve do početka mjeseca lipnja 1907.
Toga je mjeseca obolila na mjehuru, uslijed čega je iza nekoliko
vremena zadobila bolest u probavilima tako, da je vrlo često
morala bljuvati. Upala se mjehura izliječila nakon 6 mjeseci.
Ali pošto su boli u želucu još opstojali i dapače danomice
bivali sve veći, prenesoše bolesnicu u kliniku u Boacerfu,
gdje su je liječili najodličniji kirurgi. *Najprije su joj davali za*
hranu tijesto, ali kako to nije ništa pomoglo počeli su je lije-
čiti hipnotizmom (to jest umjetnim uspavljivanjem).

Jedan vrlo vješti liječnik u tome poslu liječio ju je ne-
koliko tjedana, ali uzalud. Kad sve to nije koristilo pokuša
ne bi li je izliječili sugestijom u budnome stanju (to jest dan
na dan uvjeravajući je, da je ozdravila), ali bolesnica uza
sve to nije očutjela nikakve polakšice. Stanje je gospogje Bo-
lan danomice postajalo opasnije. Želudac nije mogao pod-
nijeti nikakove tvrde hrane, dapače ni same juhe, nego iza
kako bi joj uštrcali morfija. **Katkada je takogjer u velikoj**
količini bacala krv. *Bolesnica se više nije mogla donjim udo-*
vima služiti, silno oslabi. Budući da se nije mogla dignuti s
postelje često bi pala u nesvijest. Pregledavši je pomoću zraka
(1), činilo se, da ima čir na lijevoj strani želuca, našto joj
jedan od najuglednijih Lazanskih kirurga svjetova operaciju.

(1) Te se zrake ili trakovi nazivlju Röntgenove zrake; po-moću kojih liječnici mogu raspoznati, što je u mrtrinji tijela, kao n. pr. iglu, tane i t. d.

Trebovalo joj je otvoriti želudac, da se pretraži nutrinja i već prema ozljedi, koja bi se mogla pronaći, upotrijebe shodna sredstva. — Operacija počne kao obično, ali su je morali brzo prekinuti, pošto je bolesnica iza prvih proreza pala u nesvijest! Budući da više nijesu mogli bez pogibelji rabiti kloroforma, morali su kirurgi napustiti naumljenu operaciju. Nemoćnicu preniješe na njezin krevet, gdje dogje k sebi istom iza 12 sati. Videći liječnici i kirurgi, da oni ne mogu ništa proti bolesti, svjetovaše je da otputuje u Lurd. — Iza vrlo tegobna putovanja gospogja Bolan stigne pred Masabjelsku hrid sa Ženovsko-Losanskim hodočašćem položena na strunjači. Na putu je višekrat pala u nesvijest. Za hranu nije ništa bi a uzela doli malko juhe. Već je bilo minulo 14 mjeseci, da se nije bila digla sa svojega kreveta. Od početka je svoje bolesti izgubila 30 kilograma težine svoje. Istoga dana, kad je stigla u Lurd, dne 7. svibnja god. 1909. odvozoše je u malim kolicima pred Špilju. Malo kasnije se okupa u **piscini,** *ali ne očuti nikakove polakšice.*

Sjutra dan, dne 8. u 9 sati u jutro ponovno je okupaše u čudotvornoj vodi. **Isti čas se bolesnica naglo podigne i stade hoditi; s početka malko slabije, no naskoro kô svako zdravo čeljade. Istodobno svih boli, koje su je mučile u želucu, nestade. Kad se povratila u Bolnicu Sedam Žalosti, uzme obilno hrane, koju probavi bez ikake poteškoće.**

Od onoga časa nekadanja nemoćnica jede sve, što joj se dade, hodi kao prije svoje bolesti i veli, da se osjeća posvema dobro.

U dva dana je postala težom za 1 kilogram.

Eto zašto presveta Djevica hoće, da joj narod dolazi u Lurd. Ona želi to zato, da ga oduševi u vjeri, okrijepi u ufanju i da mu iscjeljuje duševne, a i tjelesne rane, muke, od kojih boluje.

Kad se u Lurdu dogode kakova čudesa, liječnički Ured nikad ne izjavi — jer napokon niti ne može da o tome sudi — da li je ozdravljenje čudesno i da li nosi na sebi pečat vrhunaravni ili nije, o tome sudi crkovna oblast. Njegova je zadaća, da tačno ispita bolest oslanjajući se na svjedožbe liječnika, koji su pratili razvitak bolesti i nastojali oko njezina ozdravljenja. A neće i radi toga da izjavi odmah svoga odlučnoga suda, jer hoće da i vrijeme kao sigurni svjedok potvrdi čudovito ozdravljenje. Zato zahtjeva od onoga ozdravljenika, da se već slijedeće godine prikaže Uredu na pregledbu. Tako su se i ove godine u svibnju našle u Lurdu dvije ozdravljenice, koje su minule godine na čudesan način zadobile zdravlje.

Jedna se zove sestra **Fortunata Franjevka.** Ozdravila je, dne 23. svibnja g. 1908 *u piscini od ukočenosti u rukama,* pa se i danas osjeća potpuno zdrava i obavlja sve svoje dužnosti. U Lurd je došla s Njemačkim hodočasnicima iz Kölna.

Drugoj je ime **Tereza Šotel,** koja je ozdravila dne 11, rujna g. 1908. u piscini od upale malena prsta na desnoj ruci.

Već je osam mjeseci, da mlada djevojka nije osjetila nikakove boli u prstima i sada radi od jutra do mraka u jednome magazinu kod ne oga svoga rogjaka. Doputovala je bila u Lurd sa hodočašćem iz Hannovera (Njemačka).

Med hodočasnicima, koji su u Svibnju poklonili se na mjestu Prikazanja, bilo je vidjeti i *nadvojvotkinju Klementinu Kćer, Belgijskoga Kralja.*

Kad je pobožna nadvojvotkinja ustala i ostavila Spilju, gdje se dulje vremena žarko molila, prepoznavši je Belgijski hodočasnici udariše u oduševljeno klicanje.

U Lurdu se dakle užišu srca ne samo ljubavlju prema Bogu, nego i ljubavlju prema otadžbini.

Hrvati katolici, pohrolite u što većem broju u Lurd, to sveto ognjište vjerske i domovinske ljubavi!

Povijest Lurdskih Prikazanja.

NASTAVAK.

XIV.

Deveto Prikazanje (Dne 25. veljače — Izvor).

I onoga se dana, naime dne 25., već ranom zorom našlo veliko mnoštvo svijeta pred Spiljom. Kad je tamo stigla Bernardica, zavlada posvuda mramorna tišina i muk, premda se izmegju prisutnih nalazilo dosta osoba, kojima je vjera bila deveta briga. Netom je Djevojče pokleknulo i izmolilo prvu desetinu, već joj lice obasja tajinstvena i jaka svjetlost. Bernardica se odmah nakloni i pozdravi svoju Gospu, a zatim postane časak, kao da sluša kakovu zapovijed.

Najedanput se podigne i stade nešto tražiti. Sav narod, koji je za njom stajao, počne se gibati i tiskati, želeći znati, što Bernardica traži. Ova je megjutim, pošto se uvjerila, da u nutrašnjošti Spilje ne ima vode, ostala sva zabrinuta, kako da udovolji želji «Gospogje», koja joj je bila naložila, da otide na izvor i da se tamo napije i umije. Napokon krene preme Gavi...

Jedan je mig i riječ Djevičina zaustavi i odvrati od nauma. „*Ne idi k Rijeci — reče joj Prikaza — nego onamo k vrutku*". Istodobno „lijepa" Gospa pruži svoju moguću ruku, kojoj se čitava narav pokorava i pokaza Djevojčici na desnoj strani Pećine suho mjesto, po kojemu je dan prije uzlazila na koljenima. Premda Videća ne opazi tamo ni traga izvoru, ipak se pokori zapovijedi Gospinoj i pogje k naznačenome mjestu.

Bilo da je sama Prikaza dala kakav znak Djevojčici, bilo da je to Bernardica sama po kakavom nutarnjem nadahnuću učinila, svakako stoji činjenica, da se ona, netom je došla do onoga mjesta, prignula i svojim prstima stala kopati zemlju. Niko od prisutnih nije mogao pojmiti niti protumačiti čudnovata ponašanja i djelovanja djevojčeta. Nekoji su se stali smijati, nekoji podrugivati, a mnogi, kad je Bernardica pojela na zapovijed Gospinu nešto hrane, rekoše: „*Siromašno je dijete poludjelo*".

Iznenada rupica, koju je curica iskopala, ovlaži se. Tajinstvena voda iz nepoznate dubljine prodre kroz zemlju i počne teći. Bernardica se triput nagne, da se napije, ali je voda još uvijek bila blatna i nečista, te je nije mogla progutati. Četvrtiput se prigne želeći zadovoljiti sjajnoj Prikazi, koja je motrila taj rijetki i veličajni prizor, predobije svoju odvratnost, napije se i umi.

Izvor je spočetka bio tako slab i neznatan, da ga je već sutrašnji dan zemlja svega upila, pa se jedva poznavalo, da se k Rijeci primiče i u nju izlijeva.

Naši čitatelji znaju, što je kasnije postalo od te žice vode, koja je čudom Božjim protekla ispod ruku kćeri Subiruove. Njima će sigurno biti poznato, da iz toga izvora proteče svaki čas oko 85 litara vode, na uru 5100, a kroz 24 sata do 120 tisuća lit. vode,

Kad je Bernardica ovršila ono, što joj je bilo naloženo — Gospa neopisivo milim i blagim posmiješkom pokaza, kako joj je draga njezina poslušnost, kako prijatna njezina žrtva. — Na pogled toga čuda narod se silno ganuo. Netom se Bernardica pridigla i ostavila Spilju, svi se približiše k izvoru, da vide čudotvorno vrelo. Svak je htio u nj umočiti rubac i popiti bar jednu kapljicu.

No mnogi u tome otkriću izvora nijesu htjeli da vide prsta Božjega. Oni su govorili da ga je Bernardica pukim slučajem pronašla. Takove su nadrinudrace — koji imaju po gdjekojega pristašu i u našoj Hrvatskoj — očevidna, nepobitna, velika čudesa, koja su se zbila pomoću te vode, morala i te kako uvjeriti, da je njihovo mišljenje neispravno, nerazložito.

— Jer kad bi i bilo istinito, da je Bernardica „slučajno" pronašla izvor — može li pametan čovjek ustvrditi, da je ona čitava povorka slijepaca, hromih, gluhih i sušičavih takogjer „*slučajno*" ozdravila?!

Takova šta ustvrditi bilo bi ne samo neumjesno, nego nedostojno poštena čovjeka.

Engleski kralj i prognane redovnice.

Prije nekoliko mjeseci morale su Francuske Uršulinke ostaviti svoju rogjenu grudu, u kojoj ne mogu da slobodno živu oni, *koji su se isključivo posvetili službi Boga i bližnjega svoga*. Iskrcaše se u gradu Duvreu.

Kako nijesu bile privikle putovanju, izgubiše se odmah, čim su stupile na Englesko zemljište. Opažiše megjutim nekoga gospodina, koji je imao na glavi bijelu kapu, obrubljenu zlatnim tracima . . . Možda je vrhovni glavar stanice ? . . .

Ovaj, vrlo ljubezan, dade odmah nalog, da se prognane redovnice stave u kola *prvoga* razreda.

— Tà mi imamo karte za *treći* razred — upozoriše redovnice . . .

Ali gospodin ne htjede o tome niti da čuje . . .

Redovnice smjetiše u kola, koja su naročito bila odregjena za njih.

Stigoše u London.

Sestre se izravno obratiše na onoga tako prijaznoga gospodina. Budući nepoznate u gradu, htjedoše od njega štošta saznati.

Nepoznati ih gospodin pouči o svemu do najmanjih sitnica, što im je trebovalo znati.

Htjele su opet svrnuti govor na svoje karte trećega razreda, jer one, do skrajnosti savjesne duše, nijesu se mogle nikako još umiriti . . .

Tada im ljubazni gospodin reče sa smiješkom!

„Umirite se, kralj vas Engleski moli za to!..."

I tako, dok ih nemili vlastodržci Francuski tjeraju i progone iz zemlje, koje dobrobiti i blagostanju posvetile su sve svoje sile, kralj ih tugje zemlje prima s najvećom susretljivošću i ljubeznošću

Oh, oh slobodo, slobodo, koliko se krivica i nepravda počinja svagdano u tvoje ime! . . .

Takom slobodom, oj plemeniti i vrli moj patniče, Hrvatski narode, žele i tebe usrećiti ljudi oko: bezvjerskoga „*Pokreta*", licumjernoga „*Obzora*", lažitorbe „*Slobodne Riječi*", ljudi oko podloga „*Hrvatskoga Naroda*", himbene „*Pučke Slobode*" i t. d. i t. d.

Stoga ti još za vremena poručuje: „Gospa Lurdska": *budi na oprezu!*

Valsorim.

U LURD!

Spjevao: Ivo B.

Iz domaje bajne hrlite sinci,
U hram gdje čudo se vrh čuda zbiva,
Da podnož sretne Masabjelske hridi
Hrvat cjeliva!

Eden je novi raskoši, milota,
Posvetno mjesto Bezgrješne Djeve;
Tu cvjeta sreća Predzigju Kršćanstva —
— sinovom Eve!

Velebnom Sionu, nek hrli Hrvat,
Od skrajnog vrha, do Jadrijskog mora,
Od bijelih žala i plodnih dubrava,
do vaših gora!

U Lurd Hrvati, bez razlike spola,
Na poklon Majci ljubavi i mira;
Kraljici slavnoj slobode i bratstva,
Zvjezdi svemira!

UGLEDALI SE I DRUGI!

Ratni je ministar u Nizozemskoj odredio, da se svakiput iza objeda i večere obdržava za nekoliko časaka šutnja. Ovo je zato naloženo, da se vojnici mogu sabrati i izmoliti običajne molitve.

Krasna je to naredba i hvalevrijedna! Kamo sreće da bi se za ovom državicom, u kojoj živu većinom protestanti, povele i druge države, gdje živu katolici, ali na žalost takovi katolici, kojima je molitva, svetkovanje blagdana, deveta briga.

* * *

U Belgiji za velikih vojničkih vježba župnici vojnički i druge osobe, kojima je na srcu dobrobit i vječni spas vojnika, u zgodno vrijeme daju služiti sv. Mise. Više puta se dogodi, da oficiri, pukovnici, dapače i sami generali dvore kod sv. Mise.

To je dakako uzbunilo slobodoumne duhove, jer su zahtjevali od ministra rata, da zabrani, da vojnici služe kao «ministranti». Odgovor je ministra glasio onako, kako je morao: «Za slobodna vremena, kad su vojnici naime prosti od službe — rekao je on — mora im se dati najveća sloboda, da mogu vršiti djela, koja im njihova savjest i njihova vjera nalaže da čine!»

Dakako da su slobodni zidari na ovaj odvažni i odlučni odgovor škripali zubima, ali im sva ta njihova srdžba i bijes nije ništa pomogao. Vojnici će katoličke Belgije protiv njihove volje i nadalje moći po miloj volji udovoljavati svojim vjerskim dužnostima.

Pobožno čuvstvo me vuče...

Spjevao: **Učenik Dalmatinac.**

Pobožno čuvstvo me vuče pjesmu da zapojem Tebi,
Lijepa Djevice Lurdska, majčice ljudskoga roda.
Najljepšu, kakva se nije vinula ljudskog iz srca
K Tebi, put nebeskog svoda.

Pobožno čuvstvo me vuče, srce mi udara jako,
Ruka se nestalno miče, staje, ah ne može dalje...
Prosti mi, Djevice mila, zanos i oholo srce.
K visoku poslu me šalje!

Tvoje zar opjevat čare, kreposti, milje, ljepotu
Jedan smrtnik je mogo, Tebe, oj milosti punu?
A ja, oj ohole misli, htjedoh Ti postavit pjesmom
Na glavu još ljepšu krunu!

Pustit ću smionu miso, nešto učinit ću drugo:
Past ću pred sjajno Ti lice, pasti i klanjat se dugo.
Vikat urnebesnim glasom: „Vjerujem, Marijo, u Te“.
Pa c'jeli s'vjet mi se rugo!

U srcu svom ću Ti oltar podignut čišti i b'jeli,
Na njemu paliti miris molitve zanosne, svete
Tvoju zazivajuć milost, molit ću danju i noću
Mrzit na gr'jehe mi klete.

To nek je najljepša pjesma mlagjahnog mojega srca.
To nek je najljepši dragulj: pokora i vjera u Te!
Kruna nek bude Ti ovo! A ti, o Djevice sveta,
Odgnaj mi nevolje ljute!

„Vi me zovete učiteljem!“

U starodavnoj katedrali grada Luke čita se uklesan u kamenu slijedeći natpis:

Ovako govori Krist naš Gospodin:

Vi me zovete **Učiteljem,** *a ne slušate mojih nauka!*

Vi me zovete **Svjetlošću,** *a ne vidite me!*

Vi me zovete **Putem,** *a ne hodite po njem!*

Vi me zovete **Životom,** *a ne čeznete za njim!*

Vi me zovete **Istinom,** *a ne slijedete me!*

Vi me zovete **Miljenikom,** *a ne ljubiti me!*

Vi me zovete **Bogatašem,** *a od mene ne ištete milosti!*

Vi me zovete **Vječnim,** *a uza sve to ne tražite me!*

Vi me zovete **Milosrdnim,** *a ne molite od mene oproštenje!*

Vi me zovete **Velеdušnim,** *a ne služite me!*

Vi me nazivljete **Mogućim,** *a ne častite me!*

Vi me nazivljete **Pravednim,** *a ne bojite me se!*

Ako vas dakle Ja i osudim, nemojte kriviti mene, jer ste sami uzrokom svoje propasti i nesreće.

NAŠI DOPISI.

Makar (*kod Makarske), dne 20 svibn a.*

U ovome je selu već od g. 1890 uvedena pobožnost spram Prečiste Djevice Lurdske, te se i Njezin kip štuje u crkvi. — Kad je narod dočuo da je na Rijeci pokrenut list, koji će milom našom Hrvatskom raznositi slavu drage Gospe, odmah se 45 obitelji javi, pripravnih, da prima Marijino glasilo.

Svi se u mjestu čvrsto nadaju, da će mila Gospa taknuti i one, koji čitaju otrovnu **„Pučku Slobodu“**, pa da će i oni uvidjeti ponor, u koji će se sigurno strmoglaviti budu li i nadalje primali u svoju kuću glasila one stranke, kojoj je glavni cilj, da narodu otme najdragocjeniji i najljepši njegov ures — Vjeru junačkih Pradjedova Njegovih.

Dao dragi Bog mila Djevisa Lurdska, da se to što prije dogodi!

N. N.

Štrigovo (Megjumurje) polovinom svibnja.

Prošle godine se iz ove župe više osoba poklonilo Presvetoj Djevici na mjestu Njezinih Prikazanja. To je bio velik i velevažan dogagjaj za sve nas. Koliki su žalili, da nijesu mogli ići! Ali si ipak pomogoše i svoja žalosna srca obveseliše naručivši za župnu crkvu kip Djevice Lurdske. Na dan, kad se kip imao iza svečane procesije smjestiti u župnu crkvu, došle su iz triju župa djevojke odjevene u bjelini. Mnogima si mogao opaziti vrpcu i medaljicu Marijine kongregacije. Ostaloga je pak svijeta bilo toliko, da je čitava trećina morala stajati izvan crkve. Mješoviti pjevački zbor štrigovački otpjevao je tom zgodom najljepše pjesme, a svečanosni govornik nastojao je, da svom silom svoga govorničkoga dara oduševi narod za „lijepu“ Gospu.

Takove slave ne vidje Štrigovo! Lurdska je Gospa upravo slavlje slavila!

Svečanost je minula, ali ona još traje u srcima ljudi... U onom milom, tihom kutu župne crkve svaki dan ima svježeg cvijeća pred milom Djevicom i svaki dan dugo poslije otjevanih sv. Misa kleče mnogi, dok im iz očiju kane svjetla, topla suza, srce im se rasplamti, čovjek se preobražuje i... čudesa se zbivaju. Oh kad ne bi bilo, a ma ni samo jedne župe u miloj našoj Domovini, gdje ne bi za Lurdsku Gospoju znali i Njoj se utjecali!

L. Purić, kapelan.

Makarska, dne 23 svibnja.

Čitateljima će **„N. G. L.“** sigurno biti voznata ona priča Evangjeoska o zrnu gorušičnome. Tu nam naš Božanski Spasitelj pripovijeda, kako je iz neznatna i nestašna sjemena naraslo stablo, na kojem su ne samo vesele ptičice milopojnim svojim cvrkutanjem slavile Providnost Božju — nego stablo, pod čijim su sjenovitim krošnjama umorni ljudi tražili počitak i mir.

Skoro se isto dogodilo sa Spiljom, koju je Presvij. biskup Carić na svome povratku iz Lurda, podigao uz pomoć i požrtvovnost svojih vrlih Makarana. Neopisivo je bilo oduševljenje u puku, dne 11. veljače, kad je Spilja uz najveće veselje bila blagoslovljena, velik je bio zanos, kad se, dne 25. ožujka, prviput u Spilji rekla sv. Misa.

Ali to oduševljenje nije jenjalo, ljubav i štovanje prema dragoj Gospi nije ohladnjelo; ovo nasuprot svakim danom jače izbija na površinu. Već su čitave povorke naroda iz Brela,

iz Baškevode krenula prema milom kipu u blizini Makarske, a naskoro će i iz Podgore sa svojim župnikom na čelu. Kako se pogovara razne su osobe primile mnoge milosti od drage Gospe, što će sigurno doprinijeti da pouzdanje i ljubav prema Prečistoj Djevici u narodu još većma poraste.

Ima više vremena, da se nad krasnom i milom našom Dalmacijom viju crne oblačine, koje nam navieštaju teške dane i očajne časove za Vjeru svetu, a uza sve to skoro svi ili velika većina ne haje i ne miče se. Neka s toga svi oni, kojima je na srcu vječni spas duša, padnu na koljena i mole milu Djevicu Lurdsku, da podigne četu otvorenih i vatrenih katolika, koji će se poput junačkih Makabejaca boriti proti naprednjačkoj čitaj: (bezvjerskoj) hidri (neman) uz lozinku: **Sve za Vjeru i za Domovinu!**

M. S.

Rijeka, dne 24. svibnja.

Nastavak gradnje Gornje Crkve u čast Djevice Lurdske. — Tri tisuće Hrvata u novosagragjenoj Kripti. — Oduševljenje riječkih katolika za hodočašće.

Pred neko mjesec dana nastavilo se gradnjom gornje Crkve. Ono duga, što ga je bilo, isplatilo se i sad ćemo čvrstim ufanjem i nepolebivom vjerom u Božju Providnost, **koja doista nije nikada učinila bankarote** — zidanjem hrama u čast „lijepe“ naše Gospe nastaniti.

„Riječki Glasnik“, koje mu je vrlo dobro poznato u kakovim se prilikama crkva započela graditi i u kakovim se sada nastavlja — pisao je pred 3 tjedna: „Sa veseljem javljamo, da su radnje i za gornji dio crkve započele, te čestitamo Ocu Bernardinu na ovolikome uspjehu. Ako promislimo, da je on ovu veliku osnovu, koja iziskivaše i ogromnu novčanu svotu, započeo ne imajući gotovo ništa, tada se moramo upravo diviti odlučnoj volji Preč. oca Provin., koji je u sadanje vrijeme, u koje se sa sviju strana navaljuje na Crkvu, sa velikim pouzdanjem pokucao na plemenita srca vjernika i evo uspjeo.

Kad se ono, dne 11. veljače g. 1903. postavio temeljni kamen mnogi su i mnogi sažaljivali oca B., govoreći, da se dao na vratoloman pothvat... i. t. d. Ustrajni i stoljetni rad riječkih Kapucina naišao je na priznanje i zahvalnost riječkoga gragjanstva i cijele okolice, koji su i na žrtve spremni, da pomognu časne Oce. I Otac B. danas žanje plod ovoga rada, inače ovakav uspjeh ne možemo si protumačiti.

...Mi srdačno čestitamo M. P. Ocu Provincijalu, te želimo, da što prije sasvim oživotvori svoju veliku namisao, koja je već dobrano u djelo privedena“!

Dao dragi Bog i Njegova Presveta Majka, da se želja junačkoga **„Riječkoga Glasnika“** što prije oživotori i da draga Gospa sagradi **glavu**, kad je već sagradila **noge** — kako obično u šali reče naš Urednik...

Kao prošle godine tako je i ove neko 4000 kršnih Grobničana došlo, da se pokloni Prečistoj Djevici u našoj Kripti.

Pratili su ih i predvodili njihovi marni, radini i radoljubni župnici iz Jelenja, Grobnika i Cernika.

Živili oni koji se povedu za njihovim primjerom!

Prošle je godine jedno 20 osoba hodočastilo u Lurd iz Rijeke. Ove će ih godine još više krenuti put Marijina Grada. Tome su osobito doprinijeli bivši hodočasnici, koji su ih svojim pripovijedanjem vanredno oduševili. Mimogred spominjemo, da je lane putovala s nama neka odlična Riječanka, koja je navršila ništa manje od 84 god. Hvala čudotvornoj Djevici Lurdskoj ona se vratila iz Lurda čila i zdrava, te je i ove godine odlučila, da se u predvečerju svoga života još jedanput pokloni lijepoj Mariji.

ZAHVALNICE.

1.) **A. pl. K. iz Martinca** (Hrv.) smjerno se zahvaljuje Majci Božjoj Lurdskoj, da je Njezinim mogućim zagovorom njegov mali sinčić od teške bolesti ozdravio, moleći dovetnicu iz „*Vjenčića*“ i namazavši ga svetom lurdskom vodom.

2.) **Sestre milosrdnice** i kapelan bolnice u Šibeniku javno zahvaljuju Lurdskoj Gospi, što su po Njezinu zagovoru oslobogjeni bili od groznih neprilika. Slava Ti, milostiva Gospe!

3.) **I. G. iz B. Hrv.** piše: Bijah u teškoj tjelesnoj bolesti, izgubih svaku nadu u ozdravljenje; tada se sjetih se moguće Djevice bez grijeha začete i Njoj se utekoh. Ona će mi pomoći, gdje ljudska sredstva ne pomažu. I zaista dobra Majčica usliša moju molbu. Namažem bolesno tijelo sv. lurdskom vodom i srdačnom molitvom se preporučim, i skoro isti čas osjetim, da mi je bolje. Sada zdrava i čila slavim i hvalim prečistu Djevicu.

4.) **P. J. iz N. (Her.)** srdačno zahvaljuje Gospi Lurdskoj, sv. Anti i sv. Josipu na pomoći u teškoj bolesti i da mu je supruga našla željenu službu.

5.) **Ana Feranec iz Lipovljana** moli, da se i njezina zahvalnica uvrsti: Nenadano mi oboli majka na smrt; svi očekivasmo, da će joj naskoro kucnuti posljednji čas. U toj se velikoj žalosti sjetim, da još imamo sv. lurdske vode. Posegnem za njom i pružih malko majci. Za malo časaka bolest krenu na bolje. Sad je, hvala dobroj Gospi, posve zdrava.

6.) U jednoj velikoj potrebi obratih se vrućom i pouzdanom molitvom Gospi Lurdskoj, moleći kroz devet mjeseci devetdnevnu pobožnost i bijah uslišana. Stoga kličem: čast i slava presvetoj Djevici Lurdskoj!

Zora Didolić,
kongreganistica u S.

7.) **J. S. - Djakovo.** Najprije kliče: I ja sam ozdravila! zatim opširnije opisuje svoje bolesno stanje, u kome se nalazila pune dvije godine. Najviše me mučila, tako piše ona, bolest crijeva, zatim ušasne boli u želucu. Sve liječničke pomoći i sredstva ne pomažu ništa. Bolest je svakim danom postajala većom, te liječnik konstatova, da se pojavio čir u želucu, i da se moram podvrći operaciji. U ovom odlučnom i strašnom času utekoh se „Zdravlju bolesnih“, Djevici Mariji, i započeh devetnicu, svaki se dan pričestih i napih malo sv. čudotvorne lurdske vode. Milo Majčino Srce se smilova svojoj najnevrijednijoj kćerki i iza svršene devetnice sam me liječnik pregleda i napokon reče: „Moram priznati čira nema, iščeznuo je! Sa milijunima drugih ozdravljenika kličem: *Budi vazda hvaljena i slavljena prečista Djevice, Gospo Ludrska! Ja ozdravih sa sv. vodom bez operacije.*»

8.) **Franjo Škarica iz K. st. (Dalm.)** sa svojom dobrom majkom zahvalno uvijek zaziva Majku Božju Lurdsku, jer ga je majka ne samo porodila svijetu, nego i Bogu. Gledajući naime, kako hrli putem propasti svesrdno ga je preporučivala miloj Mariji, moleći obraćenje i skrušenje svoga sina. U tu je svrhu prošle godine hodočastila u Lurd, sad je sretna i presretna gledajući, kako njezin sin kroči putem kršćanske savršenosti i samoprijegora.

9.) **Franjka Štiglić iz Praputnika** lijepo moli, da se i njezina zahvalnica uvrsti u glasnik „N. G. L.“ Poboljevah već dulje vremena od trganja u glavi. Sva mi liječnička sredstva ne pomogoše u teškoj bolesti. U toj nevolji sjetih se divne „Pirenejske Golubice“ i Njoj se sa djetinjim pouzdanjeu utekoh moleći devetnicu i namazavši bolesnu glavu lurdskom vodom, odmah oćutih polakšicu, a kroz malo vremena nestade svake boli u glavi. Vječna hvala našoj miloj Gospi Lurdskoj!

10.) Ja **Anka Hirjan** iz Nov. podr. svim srcem izričem hvalu i slavu Gospi Lurdskoj na milosti, da je moja majka Terezija ozdravila od teške bolesti na nozi, iza kako je rabila Lurdsku vodu.

11.) Bijah u velikoj nevolji, tako piše **T. B. iz Pulja,** jer je moja budućnost bila u žalosnom položaju. Sav žalostan i zabrinut, što će biti sa mnom i obitelji mojom, utekoh se pod zaštitu presv. Srca Isusova, sv. Ante, sv. Josipa i Majke Božje Lurdske, te obećah, ako budem uslišan u svojim molitvama, da ću se zahvaliti u „N. G. L.“ Bijah uslišan i stvar baš onako uregjena, kako je za me najbolje. Šaljem postom 60 kr., što sam ih sakupio za Vašu lijepu crkvu Gospe Lurdske.

12.) **Luca V. Fojnica (Bosna)** časti i slavi milostivu Gospu Lnrdsku, koja joj je isprosila milost ozdravljenja strašne rane na licu, koja joj zacijelila namazavši je lurdskom vodom poslije obavljene devetdnevnice.

13.) **E. Lukan - Rijeka** piše: Moj mali Slavko oboli nenadno od teške i čudne bolesti, da se kao crvić previjao od muke i boli. Žalosna majka i ja utekosmo se molitvom dragoj Gospi Lurdskoj i malog tri put namazah lurdskom vodom. Hvala našoj Gospi Lurdskoj malom Slavku odmah krenu na bolje, a sada je potpuno zdrav.

14.) Molila sam Prečistu Djevicu, da mi usliša jednu molbu i ne bijah prevarena. Gospa mi je Lurdska udijelila željenu milost

na čemu Joj srdačna hvala! Da Joj se donekle odužim, šaljem 10 kr. za Njezin veličanstveni hram na Rijeci.

Varaždinka.

(Slijedi.)

Darovi za Crkvu:

A. Leffer, E. Galović, E. Krkalović, M. Digunović, E. Šakić, T. Matijašević, M. Poletiković, F. Kozarac, gja Štenger, F. Baf, L. Šoštarić, I. Dundjerović, T. Landbach, N. ud. Simičić, M. Tardić, K. Kis, I. Knez, Stj. Dulčić, Kl. Dulčić, J. Dulčić, P. Dulčić, M. Dulčić, M. Dulčić, J. Denek, A. Denek, L. Čeke, R. Fakote, M. Ellešić, M. Ellešić, M. Farkoš, K. Valjetić, R. Ivanić, N. N. iz Omiša, M. Mehkec, J. Magdalenić, Stj. Ivačić, J. Kuzjak, M. Matjaš, D. Katalinić, L. Šoljan, K. Dulčić, M. Dulčić, M. ud. Dulčić, M. ud. Šoljan, K. Dulčić, Stj. Šoljan, K. ud. Dulčić, M. Baranić, J. Bodlović, K. Črep, Gultermann K., Jure Tržić p. Ante, K. Curković, Stj. Dvoršćak, T. Vlašić, M. Majer, Stipanović, P. Paković, M. Car, I. Lisica, K. Natanić, Alb. Rožić, J. Čop, N. Frbežar, Fr. Malnar, Fr. Lipovac, Iv. i Mir. Poje, M. Malnar, K. Grajć, I. Miličević, G. Mizzan, Fr. Fonćić, Nik. Gustin, Fr. Gustin, Ant. Ladovac, J. Ladovac, Franc. Jurčić, Iv. Jelenić, Jak. Jelenić, Ivana Klemen, Mar. Vicel, Iv. Mohorović, Iv. Šaina, Ant. Jedrejčić, Mar. Jedrejčić, Iv. Štihović, Ant. Pikôt, Miho Jugovač, Bl. Božac, M. Poldrugovac, Ven. Salamon, Jak. Bjavac, Ivan Brozan, Fr. Miličić, Frane Lukeš, D. Smoković, M. Baćac, M. Baćac, D. Benazić, Fr. Benković, Kat. Rimanić, M. Ivić, Ruž. Aničić, M. Češić, Iv. Semić, Josip, Anton i Marija Bruničić po 2 kr., Mar. Sergović, Martin Prenz, Ivan Paulinić. *Svi ovi darovaše po 2 kr., da budu dionicima Vječnih sv. Misâ.*

Nadalje darovaše: D. Milosić 3 kr., V. Randić 3 kr., M'sgr. Stepinac, kan. 20 kr., Fr. Antić 5 kr., O. fra K Šumanović 5 kr., Varga R. 4 kr., E. Novačić 4 kr., M. Fröhlich 4 kr., A. Žugaj 5 kr., Franjo Perošević 6 kr., O. Kovačić 4 kr., L. Vitezić 5 kr., Fr. Grubišić 10 kr., F. Duhanek 10 kr., A. Nežić 20 kr., Nezga Kata 3 kr., N. N. Zadarski bogosl. 2 kr., T. K. (Virje) 5 kr., I. Lopin 3 kr., M. Kopanj 7 kr., A. Grabovac 3 kr., B. Horvat 3 kr., Ludmila Oppitz u dva navrata darovala 8 kr. da ona i pok. joj otac Vojtjeh budu dionicima vječnih sv. Misâ., Preč. Ant. Kalac, prep. 30 kr., Terezija i Natalija 5 kr., Franc Monaš 40 kr., Mat. Kucančić 3 kr., D. Trinajstić 10 kr., Ant. Gršinić 5 kr., J. Mandić 5 kr., Josip Grašić župnik 7 kr., Šim. Miličić 2 kr., Fr. Galant 3 kr., M. Pučić 2 kr., Matej Orbanić 3 kr., Ivan Pifar 5 kr., Ant. Udovičić 2 kr., Gašpar Kresina 10 kr., Fr. Šaina 4 kr., Marija Dušić 3 kr., Er. Mikša 3 kr., Fr. Požar 2.40., Antun Šujević 8 kr., Ant. Klarić 4 kr. Vinko Zidarić 5 kr., M. Vanik 5 kr.

Nagradila mila Gospa Lurdska već na ovome svijetu stostruko veledušnost i plemenštinu vrlih darovatelja!

O. Bernardin, Provin. kapucina.

- Zastavu „Kraljici Hrvata“ poklanja od srca . 6 kr.
Franjo Krajišnik . . 3 „
Marija Lukić sakupila od 2 svoje prijateljica 3 „
Anka Gregurić svojoj „lijepoj“ Gospi daruje 3 „
Agneza Gorinec . . . 1 „
Anastazija Lončarić . 1 „
Marija Vizjak iz Siska moli od Djevice Lurdske zdravlje i spas svoje neumrle duše, te šalje . . 5 „
T. K. iz Virja šalje za Hrvatski barjak . . . 2 „
Romana K., Matejka K. svaka po . . . . . 1 „
Pajo Cačić uz molbu predragoj Gospi i Prečistome Srcu Isusovu, da svladaju i iskorijene iz *„Predzigja Kršćanstva“* bezvjerstvo . . . 3 „
Ivan Maračić, svećenik uz poklik: *Smrt grobarima Vjere i Domovine*! 2 „
Juraj Carić, bivši hrv. hodočasnik šalje . . . 1 „
Magdalena Tomašić, učesnica — ako mila Gospa dade II hod. — daruje . . . . 3 „
Ana Klasić uz poklik: *Življela Gospa Lurdska*! 2 „
Magdalena Tomašić sakupila med nekoliko pobožnih i plemenitih Varaždinka . . . . 7 „
Josip Maltar . . . . 1 „
Neža Frbežar . . . . 3 „
Franca Malnar . . . 3 „
Ivka Volf . . . . . 1 kr. 20 f.
G. Bukavac . . . . . . 2 kr.
Marija Kosuljanić . . 2 „
Antonija Breković . 2 „
Barica Kodrnja . . . 1 „
Ap. i Ignac Posavec 2 „
Mika Brozović . . . 1 „
Josipa Čagarić . . . 2 „
Dragica Vranaričić . 1 „
Novak . . . . 2 „
Milan i H. Bogdanović 1 „
Jagica . . . . 2 „
Anka . . . . 4 „
Veleč. Matija Grünhut 10 „

Julka Gallian . . . . 2 kr.
Gajo Ivasović, kao zahvalu za primljenu osobitu milost . . . . . 5 „
Neumorna širiteljica slave Gospine — Marija Jovanovac iz B.... sakupila . . . . 20 „
Marija Bandić, za procvat kat. svijesti u Dalmaciji . . . . 1 „
M. Kopani . . . . . . 7 „
Fr. Dragutin Šumanović . . . . 1 „
Marija Tramontana . 2 „
Petronila Tramontana 1 „
Don Sov Dagonig . . 1 „
Gvardijan novoosnovana samostana kapucinskoga u Spljetu daruje za Spomen - Zastavu uz molbu, da „lijepa“ Gospa Lurdske Pastirice oslobodi starodrevni Zvonimirov Grad od vjerskoga nehaja i da poživi do skrajnjih granica ljudskoga života presvij. Biskupa, Utemeljitelja samostana u Poišanima . . . . 10 kr.
M. i K. Ruter svakí po 1 „
H. Rauch za zdravlje 2 „
Gosp. Štimac . . . . 2 „
Andrija i Jagne Hadzina . . . . 10 „
Franjo Cizmek . . . 4 „
Tereza Rački . . . . 2 „
Katarina Pavašić . . 1 „
Kata Sinčić . . . . . 1 „
Tonica Gašpan . . . 2 „
Martin Brnčić . . . . 2 „
Martin Barac Jurjev . 2 „
M. M. župnik Grižane 3 „
Agua Krez Antona . 1 „
Mavrić Mate . . . . . 1 „
Mavrić Franjo . . . . 1 „
Mavrić Vicko . . . . . 1 „
Mavrić Ivan . . . . . 1 „
Mavrić Mate . . . . . 1 „
Mavrić Bartol . . . . 1 „
Hreljac Bartol . . . . 2 „
Barac Mara . . . . . 1 „
Mavrić Urša . . . . . 1 „
Mavrić Bartol . . . . 1 „

Hreljac Bartol, Bartolvo	1	kr.
Črnić Tereza	1	„
Knez Kata Iv.	1	„
Mavrić Ana Filipa . .	1	„
Barac Ivan Ivanov . .	1	„
Mavrić Mato Grgura .	1	„
Mavrić Tomo, Aug. .	1	„
Brnčić Kata	1	„
Saftić Mate	1	„
Sušičić Ana	1	„
N. N. iz Dolinci . . .	1	„
Mavrić Martol Mat. .	1	kr.
N. N. iz Spljeta daruje za Sp. Zas. želeći da njegovo ime bude upisano u Prečisto Srce *Zdravlja bolesnika*	250	kr.
M. Matašić, zupnik sakupio med svojim vrlim župljanima .	9	kr.

O. Bernardin Škrivanić,
Provincijal Kapucinski.

Sjajni ures za kuću svakoga katolika!

Nekoliko vremena iza sjajno uspjeloga prvoga hodočašća u Lurd dogje u Uredništvo **„Naše Gospe Lurdske“** neki vrli katolik iz kršne Dalmacije. Ogledavši se unaokolo po sobi Uredništva zaustavi najedanput začugjeno svoj pogled na jednoj ovećoj slici, koja baš visi nad pisaćim stolom Urednikovim.

Par je časaka sav preneražen i zadivljen upro nepomičan pogled u sjajnu sliku Lurdskoga Svetišta, pa je u velikom ushićenju uskliknuo: **„Ah to je Lurd!“**

U njegovu začugjenomu licu, kao i u bolno-slatkome glasu čitao si regbi od zadivljenja zastale riječi: To je Lurd — taj toliko spominjani od kršćanskih usta Marijin Grad, to blaženo od same nebeske Kraljice 18 puta posjećeno mjesto! Bože moj, imali predjela na zemlji divnijega, krasnijega, čarobnijega?! Na tome svetome mjestu kao da se nebo spustilo i utisnulo svoj rajski cijelov, te ostavilo ovdje i ondje svoje dražesne znakove.

Najprije ti zapinje za oči velebna bazilika, što se ponosito uzdiže na vrletnoj i čudovitoj hridi Masabjelskoj. Desno niže vijuga srebropjena i brzoteka Gava. Dolje pod visokom bazilikom vidiš još dvije crkve, a pred najdonjom presvetoga Ružarja stere ti se ogroman prostor, na kojemu vrvi nepregledno mnoštvo svijeta **u procesiji sa Presv. Oltarskim Otajstvom.** Svud unaokolo steru ti se nebotične zelene gore, a lijevo od bazilike u zavojima ti se uspinju postaje Križnoga puta do vrhunca na Kalvariji.

Ovu krasnu sliku dadosmo izraditi u 9 živih boja, da se i drugi štovatelji Gospe Lurdske uzmognu diviti čaru toga blagoslovljenoga mjesta i najslagjivati pogledom na ovaj kutić Neba.

Slika u visini 60 cent., a u širini 80, stoji **samo 1 kr. Oni, koji naruče manje od 5 komada, plaćaju sami poštu; naruče li više, plaća poštu Otpravništvo.**

Budući da je slika sjajno uspjela i da joj je cijena prema vrijednosti i ljepoti upravo nikakova, mi smo čvrsto uvjereni, da ne će biti kuće štovatelja Marijina, koji si njome ne bi uresio svoj stan.

Naručuje se kod Uredništva **„Naše Gospe Lurdske“, Rijeka.**